

عنوان مقاله:

مولفه های پدیدارشناسی معرفت شناسی ابن سینا (با اتكاء به مبانی پدیدار شناختی هوسرل)

محل انتشار:

دو فصلنامه پژوهش های معرفت شناختی، دوره 10، شماره 22 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندها:

مهدي نجفي افرا - گروه فلسفه واديان دانشگاه آزاد اسلامي واحد تهران مرکزى

شيوخ خالدزاد - گروه اديان و عرفان، واحد يادگار امام شهرري، دانشگاه آزاد اسلامي

خلاصه مقاله:

در این مقاله به مبحث معرفت شناسی در فلسفه مشاء با نظر به مبانی و اصول پدیدارشناسانه هوسرل پرداخته شده است. دو مساله محوری در اندیشه هوسرل وجود دارد یکی مساله تعالی و دیگری انطباق است. مساله ای که برای فیلسوفان مسلمان از جمله ابن سینا از دیر باز مطرح بوده است، اتكاء به شهود حسی، علم حضوری و نظریه تحرید برای حل این دو معضل بوده است. تحلیل ادراکات حسی و فعالیت ذهنی به منظور دریافت پدیدار با واسطه گری معنا، به عنوان متعلق شناخت با رویکردی التفاوتی در نسبت اتحادی میان عاقل و معقول و متناظر با نوئما و نوئسیس، معرفت شناسی ابن سینا را در ساحت پدیدارشناسی ای قرار می دهد که مولفه های آن را به عنوان مکتبی نو علاوه بر تأیید بسیاری از امور، در مواردی نیز دارای نقش بنیانی معرفی می کند و مقصود هوسرل به عنوان پایه گذار این مکتب (و یا روش) در دریافت پدیدار صرف با صرف نظر از وجود خارجی، در علم حضوری مورد نظر ابن سینا برآورده می کند. هدف این پژوهش یافتن ظرفیتهای پدیدار شناختی فلسفه ابن سینا و بنیاد های برخی از جریان های فلسفه مدرن از جمله پدیدار شناسی هوسرل در اندیشه اوست. این مقاله با اتكاء به روش تحلیلی توصیفی به بیان و نقد اندیشه های هوسرل و ابن سینا پرداخته است.

كلمات کلیدی:

ادرار حسی، پدیدارشناسی، معقولات، ابن سینا، هوسرل

لينك ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1625996>

